

مذاکراتی بین :

سیدهادی خرسو شاهی

« بر نارداش او » و « شیخ عبدالعلیم صدیقی »

در باره اسلام و قرآن

- « در صبح روز چهار شنبه ۱۷ نیسان - آپریل - ۱۹۳۵ م »
- « در منزل حاکم ممباسا، ملاقاتی بین شیخ « عبدالعلیم صدیقی »
- « و نویسنده شهر « بریتانیائی » « جرج بر نارداش او، رخداد و در آن »
- « مذاکراتی درباره اسلام و قرآن بعمل آمد که اطلاع از آن برای، « خوانندگان محترم شاید جالب باشد . »

« این بحث را یک مرکز انتشاراتی در جنوب آفریقا - »

بنام « Makki Publications ... South Africa »

از یک « روزنامه دار « ممباسا » بنام : Tanganyika Herald »

- « نقل کرده و منتشر ساخته است . این بحث با مقدمه، ای، The داشتاد (م . ت) بزرگترین قاضی دادگاه عالی « گولوهبو »،
- « منتشر شده است و سپس مجله ماهانه « المسلمين » که از طرف، در کزار اسلامی زنو منتشر میگردد، آنرا به ری برگردانیده و در، شماره ۲ سال ۸ خود ، مورخ دی ۱۴۷۰ هجری / ۱۹۵۴ م »
- « چاپ کرده است و مادا کنون خلاصه آنرا از این مجله به فارسی ترجمه، کرده و در اینجا می آوریم، »

* * *

آیا اسلام بزور شمشیر پیش رفت ؟

بر نارداش او؛ بسیار متأسفم که دیر و ذبلت پیش آمدی از شر کت در کنفرانس دیروزی

شما محروم شدم؛ در صورتی که بسیار مایل بودم در آن حضور باشم. بحث شما در باره فلسفه صلح بوده ولی ظاهراً بعتر بود که شماتا و قتیکه مسلمان هستید از فلسفه جنگ بحث کنید، زیرا اسلام بازور شمشیر پیش رفت.

شیخ عبدالعلیم صدیقی: اصول اشیوع این مسئله ناشی از عدم درک حقیقت اسلام است و من همین موضوع را در کنفرانس دیروز خود مورد بررسی قراردادم و جداً بسیار مناسب که چگونه این چنین افسانه‌ای که بطلان آن ثابت و روشن شده؛ در ذهن مردانشمندی چون شما تأثیری گذاشته است. در هر صورت اجازه بدھید بشما بگویم که خود کلمه اسلام از ماده «سلام» - به معنی صلح - مشتق است.

در قرآن مجید و اخبار، برای ما آثار و مدارک روشن کننده‌ای وجود دارد که پاکی و صفائط ری تعلیمات اسلامی را نشان میدهد و چیزهای بمامی آموزد که هر گونه شک و تردیدی را در این زمینه بر طرف می‌سازد و بخوبی ثابت می‌کند که اسلام فقط در صورتی با استعمال شمشیر اجازه میدهد که در مقابل یک دشمن آشکاری قرار گیرد و این وضع اورام جبود سازد که از خود دفاع کند.

قرآن صریح‌می‌گوید: «لَا أَكْرَاهُ فِي الدِّينِ» - در دین اکراه واجباری نیست و در واقع بطور آشکار می‌گوید: بکار بردن ذورو جبر در مسائل منوط به تبلیغ دین ممنوع است و دلیل و برهان را راه تبلیغ و دعوت بحق قرارداده و می‌گوید: «لَيْهِ لَكَ مِنْ هَلْكَةٍ عَنْ يَقِيْنِهِ» - تا آنکسیکه می‌خواهد هلاک گردد و آنکسیکه می‌خواهد نجات یابد از روی برهان باشد.

روشی که اسلام در راه نشریات و رسالت - و دیانت راهنمای می‌کند؛ روشی که در گذشته و امروز باین منجر گردیده که علاوه مردم آنرا پیشبرند و در سراسر دنیا زمین منتشر گردد، روشی است که قرآن آنرا چنین بیان می‌کند: «ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمُوَعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالْقِيْمَاتِ الْمُهَمَّاتِ» - به راه خدای خود با حکمت و پندنیکو دعوت کن و با آنان با آنچه که نیکو تراست به بحث پرداز - . و درست در نقطه مقابل این؛ تاریخ گواهی میدهد که مسئله اتحاد مسیح و پدر در مجلس فیض که «کنسٹانتین» در سال ۳۲۵ پس از میلاد در «بیتیمنیا» بدان دعوت کرد؛ اعلام گردید، و برای عملی ساختن ایمان به خدا بودن مسیح راههای ضد انسانی شرم آور و افراط آمیزی پیش گرفته شد که در اثر آن خون هزاران نفر از مردم پیگناهیکه می‌کنند این عقیده بودند؛ ریخته شد و این امر فقط در اروپا اجرانشد، پلکه در

بیت المقدس پاک نیز عملی گردید : ولی من علیرغم بزرگی این فاجعه ، مسئولیت آن را بهده مسیحیت برحق نمیگذارم ، بلکه همه سنگینی پادرست زنش و نکوهش ، بر گردن اداره کنندگان و نمایندگان گلیسا بود که خواستند بدینوسیله مجد و عظمت ! و قدرت آنان در دلهای مردم جای گیرد ! و حکومت و سلطه دینی آنان پا بر جا بشود .

همچنین ما می بینیم که جنگها ای خونین صلیبی ، ناشی از سیاست سودپرستانه و میکاوایستی گروهی از پدران روحانی ! بوداین هنگامی درخداد که آنان فهمیدند رسالت خالص وجهانی اسلام که بسوی توحید وحدت خداوند میخواند ؛ سنگ بزرگی در راه منافع آنان بوده و از این راه سلطه و سیطره دینی ساخته شده آنان در معرض خطر قرار خواهد گرفت و از اینجا بود که به حملات ناجوانمردانه ای علیه اسلام و مسلمانان شروع کردند و اروپا را - که در آن تاریخ در تاریکی مغض بسر میبرد - تحریک نمودند که جنگهای باصطلاح مقدسی را علیه اسلام و مسلمانان - و بقول آنان کفار !! - بر پادارند ، و راه پدران روحانی مناسفانه آن بود که خرافات و افسانه های موهومی را که داها را میلرزاند ، منتشر ساختند که گویا مسلمانان ؛ مسیحیان را میکشند و نابود میسازند ! و یا مسلمانان کافرنند ! و خطرناکترین دشمن دین و جان ومال آنان هستند ! ...

البته ممکن است که گروهی از حکام باصطلاح مسلمان و قبیله های آنان را - پس از دوران طولانی که از پیدایش اسلام گذشته بود - شهوت فتح و پیروزی ، به تجاوز و ادانته باشد که بخاطر پیروزی و کسب قدرت در روی زمین ؛ بجنگ پرداخته باشند ... ما این را بطور جدل ممکن است پذیریم ، ولی هر گز حق نداریم که آنرا بحساب اسلام بگذاریم ؛ بلکه بایدهمین حکام باصطلاح مسلمان را بخاطر همین جرمها و تبهکاریها مسئول بشناسیم .

بر نارداش او : بدون تردید افراد متخصص کلیسا ری رومانی ؛ سهم بزرگی در مسئولیت از این حوادث اسف انگیز دارند ، ولی شکی نیست که تعلیمات پاک مسیح در این امور تأثیری نداشت . راستی سیاهی بسیاری از انواع موهومات درباره اسلام همه جارا فرا گرفته و اغلب اسلام را وارونه نشان داده اند ولی باید از شما پرسید که توهه های مسلمان همه با این تفسیر و توضیح شما موافق دارند ؟ و آنها در اینکه اسلام باز و رو جو پیش نرفته و سزاوار آنهم نیست که چنین باشد با شما هم عقیده اند ؟

عبدالعلیم صدیقی : هر مسلمانی باید این چنین عقیده ای داشته باشد ؛ این مسئله ایست که قرآن بطور تحقیق و حتم آنرا بیان میکند و موضوعی نیست که افکار و نظریات مخصوص من

در آن تأثیری داشته باشد؛ و اصولاً در این زمینه کتابهای زیادی هم منتشر شده و از طرف گروهی از دانشمندان اسلامی از قبیل: سید امیر علی؛ سید احمد خان؛ علامه شبلي آن را از جنبه‌های گوناگون مورد بحث و تجزیه و تحلیل قرار داده‌اند.

تکامل دین

شاو: من همیشه در نظر دارم که بین اسلام و مسیحیت تلاقی و توافق روشن و قابل ملاحظه‌ای وجود دارد.

عبدالعلیم صدیقی: این توافق و تطابق فقط در ظواهر و نامگذاریها نیست بلکه اسلام بالصراحت اعلام میدارد که تاروزیکه وجود خدا هدف‌هایی هر دین‌آسمانی باشد، و حدت حقیقت ادیان امر محتومی است، و شاید این اشتباها باشد که تصویر شود اسلام دین تازه‌ای است، در صورتیکه خود قرآن صریحاً می‌گوید که رسالت دینی آن، همان رسالتی است که پیامبران گذشته از ابراهیم تائییسی صلوات‌الله‌علیهم، مردم را بسوی آن دعوت کرده‌اند.

خداآندھمہ آنان را برانگیخت تا همین مبادی و اصول را منتشر سازند و بیشتر آخوند پیامبر نیز برای آن بود که رسالات و ادیان پیشین بشکل جوهري و اساسی، بسوی انحراف و فساد گراییده بودند و افسانه‌ها و بدعت‌هایی در اصول آنان وارد شده بود؛ و پیامبر خدا آمد تا تکمیل، کتنده و تکامل بخشنده این رسالات‌های جاویدان باشد و قرآن مجید بطور آشکار باین امر اشاره کرده و می‌فرماید: «شرع لكم من الدين ما وصي به نوح وأوالى الذى أوحينا اليك وما وصينا به ابراهيم و موسى و عيسى، ان اقیموا الدين ولا تتفرقوا فيه» ترجمه: برای شمادینی رامین داشت که برای نوح مقرر داشت و همانکه بتوجهی نمودیم و آنچه بر ابراهیم و موسی و عیسی مقرر داشتیم اینکه دین را استوار نگهدارید و در کار آن پراکنده نباشید

* * *

ترجمه‌های قرآن

برنار دشاو: ترجمه‌هایی که من از قرآن دیده‌ام، همه آنچه را که شما گفتید تصدیق می‌کنم و من از میان همه ترجمه‌هاییکه از قرآن شده؛ یکی را انتخاب کرده‌ام که در ترتیب سوره‌ها روش مستقلی را پیش گرفته و این ترجمه در ایام مسافرت من به مرکز و الجزائر؛ همیشه همراه من بود؛ و اشاره‌های مختصه‌ی که من از طالب آن برای مسلمانان این سرزمینها گوشزد می‌کردم خیلی نشاط انگیز؛ امیدبخش و بی‌ارکننده بود و من به بعضی از ناشرین کتابها توصیه کرده‌ام که این ترجمه قرآن را بحد کافی وبشكل وسیعی جاپ و منتشر سازد.

شیخ عبدالعلیم: شاید مراد شما ترجمه مستر ردل، Rodwell باشد؟

شاو : بلی !

شیخ عبدالعلیم : تردیدی نیست که آقای ردول همه نیروهای خود را بکار برد و تمامی کوشش‌های خود را به صرف دسانیده تا ترجمه قرآن را با آن شکلی که شما میگوئید بوجود آورده است ولی متأسفانه باید گفت که کمی اطلاعات وی از ادبیات عربی و تاریخ اسلامی باعث شده که او از اشتباهات درامان نماند و بسیاری از عبارات ترجمه از مقصد اصلی دور افتاده باشند یکه شاید موجب توهمندی گردد و شاید هم عامل پیدایش فهم و درک اشتباه‌آمیز در باره اسلام گردد . والبته من اینرا ناشی از سوءنیت او نمیدانم . بلکه چنانکه گفتم از قصور آشنائی وی از معارف اسلامی ناشی شده است .

من دوست دارم که در این زمینه ترجمه معانی القرآن مستر بکتمه ولی را بشما پیشنهاد کنم و یقین دارم که آشنایی با آن بشما امکان پیشتری نداشته باشد که از زیبائی جالب قرآن و حکمت و فلسفه عالمی آن بهر ممتدشوبد و روش واسلوب آنرا درسوق کلا . به پسندید و چگونگی حسن اثر آن در دلها را اح اس کنید البته من نمیگویم که شما د این ترجمه شکل واقعی و چهره صادق اصل عربی را خواهید یافت . نه . بلکه نویسنده کار کرده ای مانند شما بهتر میداند که هیچ ترجمی - بهر اندازه که نیرومند باشد - نمیتواند نوشهای آثارشما را بزبان دیگری ترجمه کند مگر آنکه بسیاری از زیبائیهای نیکوئیهای آنرا از بین ببرد .

اما انجیل ..

برنارد شاو : واقعاً هم همینطور است و روح سخن را نمیتوان در ترجمه آن بزبان دیگری بدرستی ادا کرد و حتی ترجمه‌های انجیل نیز چنین شده ولی باز آنها بسوی کمال رفته اند و هنوز هم کوشش‌های بکار میرود که ترجمه‌های انجیل کاملتر و بهتر شوند .

عبدالعلیم صدیقی : بهر اندازه که ترجمه‌های انجیل مراتب کمال از نقطه نظر شکل ظاهری و لغوی آنرا بپیمایند ماراهی نداریم یقین پیدا کنیم که اینها رسالت حقیقی مسیحیت را شامل باشند و یا آنها روایات صادقی از ارشادها و پندها و راهنماییهای مسیح باشد و شمام میدانید که از رسالت مسیح در آن مرحله پاکی و آنطور که بود اثری باقی مانده است .

ترجمه‌های گوناگون انجیل هم با وجود ازین رفتن متن اصلی واولی آنها : موجب اختلاط وسیعی گردید که یک فرد محققی نمیتواند در آنها چیزی بیابد که خواست درونی اورا بر - طرف سازد ، در صورتیکه قرآن چنین نیست و کوچکترین تبدیل و تبدلی حتی در کوچکترین حرف و کلمه و شکل آن بوجود نیامده و بهمین علت چنین بنظر میرسد که کسیکه بخواهد

مسيحيت حقيقی را بشناسد؛ آنرا باید فقط در قرآن جستجو کند.

تحریف قرآن؟

برقرار شاو؛ واقعاً قرآن از هر گونه تحریفی سالم مانده؛ آیا نمونه هایی از شکل نخستین آن بدست ما رسیده؛ آیا محمد با نوشتن و کتابت آشناي داشت؛ و از دست خط او چيزی باقی مانده است.

عبدالعليم صدیقی؛ ماسناد ومدارکی داریم که هیچ گونه شک و تردیدی را در این زمینه پخود راه نمیدهد و اصولاً هرسوره و آیه و کلمه ای که در قرآن وارد شده مضبوط است. پیامبر نویسنده گانی داشت که آنان را برای نوشتن و ضبط قرآن بکار واداشته بود روش او چنین بود که هر آیه ای که با وحی میشد، این نویسنده گان را می خواست و آنان می فرمود تا آنان آنچه را که بروی نازل میشد؛ بنویسنده و یاد داشت کنند، و سپس آنچه را که نوشته بودند بروی می خوانند تا گوش میداد و پس از آنکه از صحت آن اطمینان می بافت، بشرح معانی آن می پرداخت.

ما اسناد ومدارکی با خط زید بن ثابت - موئیق تربین و بهترین نویسنده گان قرآن - داریم که بطور کامل در مجموعه مدارک موجود در همه و قسطنطینیه محفوظ و موجود است. و با این اصل ثابت هم چاپهای گونا گون قرآن مجید، در سراسر روی زمین؛ مطابقت دارد، بطوریکه در هیچ نسخه ای از قرآن مجید اختلاف و تفاوتی وجود ندارد، حتی در کوچکترین نقطه، حرف یا علامتهاي وقف آن !

شاو؛ یعنی چه؛ شما فکر می کنید که در نصوص قرآن علامتهاي وقف وجود دارد؟
عبدالعليم صدیقی؛ بلى! ولی نه آن علامتهاي گونا گون وقف که ما در لغت انگلیسي با آن آشنا هستیم؛ مثلا در قرآن مواردی برای دو قف لازم، یا «وقف جایز» وجود دارد و در او آخر کلمات ... بحسب موارد مختلف ... یا آشکار می شود یا نمی شود، تفصیل مسائل تجوید و وقف از نقطه نظر دقیق و اهمیت طوری شده که هم اکنون تلاوت قرآن خود یک فن و هنر خاصی شده و چه بسیار است کتابهاییکه، در مباحث علم تجوید و انواع روايات من بوظبه چگونگی قراءات قرآن تاليف شده اند!